

دانشگاه علوم پزشکی
و خدمات بهداشتی و درمانی قزوین

مرکز آموزشی درمانی ۲۲ بهمن

نحوه ارتباط با بیماران روان (پرخاشگر)

واحد آموزش سلامت

۱۴۰۰

= حفظ خونسردی و آرامش در همه حال لازم است. وجود تشویش در پزشک؛ پرستاران و کارکنان منجر به تشدید ناآرامی بیمار خواهد شد. وجود ترس در پزشک پرستار و سایر کارکنان موجب افزایش رفتار تندخویانه در بیمار میشود. بیماری که احساس کند درمانگر اوضاع را در کنترل دارد؛ آرامتر خواهد شد.

= اگر احتمال تهاجم زیاد است به او یادآوری کرد که تهاجم و پرخاشگری رفتاری ترساننده و غیر قابل قبول است. و در صورت لزوم گوشزد کرد که مهار فیزیکی خواهد شد. ولی این امر نباید جنبه تهدید به خود بگیرد. بلکه باید تاکید شود که برای حفاظت خودش و دیگران این کار صورت خواهد گرفت.

قزوین، انتهای خیابان راه آهن، کوچه باستور

مرکز آموزشی درمانی ۲۲ بهمن

تلفن: ۳۳۵۵۵۰۵۴ و ۳۳۵۵۵۹۷۸-۲۸

کد پستی: ۳۴۱۶۸۹۹۱۹۸

پورتال بیمارستان: <http://hos22bahman.qums.ac.ir>

= اگر پرسنل آموزش دیده (گارد امنیتی) وجود دارد اغلب کافی است که فقط در معرض دید باشند.

= در صورت نیاز با تجویز پزشک از داروهای آرامبخش نیز میتوان استفاده نمود.

= بیماران تهاجمی که افکار تهاجمی در سر دارند و در مصرف دارو همکاری ندارند و ممکنست براس خود یا دیگران ایجاد خطر نمایند لازم است که مهار فیزیکی شوند.

= برای بیمار توضیح داده شود که چرا او را مهار می کنند.

= برای مهار حداقل چهار نفر لازم است.

= برخورد با چنین بیمارانی باید با تفاهم و تا حد امکان با ملایمت و بدون تهدید باشد.

= کلیه وسایل خطرناک باید از دسترس بیمار دور شود. و به او گفته شود که خشونت به عنوان پذیرفتنی نیست.

= برخورد با بیمار باید به شکلی باشد که تا حد ممکن اعتماد و همکاری را در او افزایش دهد.

= از تهدید تمسخر و بی احترامی نسبت به بیمار جدا خودداری شود.

= با لحن ملایم و اطمینان بخش با بیمار صحبت نمود.

= علت هر اقدامی به سادگی و روشنی برایش توضیح داده شود.

نحوه ارتباط با بیماران روان (پرخاشگر)

نحوه ارتباط با بیماران روان و اقدامات لازم تابع شرایط خاص هر بیمار است.

علل

گاهی ممکنست یک بیماری جسمی عامل علام روانی بیمار باشد.

که در چنین مواردی اقدامات فوری مناسب با بیماری وی ضروری است. ولی در اکثر مواقع اختلالات روانپزشکی علت مراجعه بیماری میباشد. در هر حال لازم است که با بیمار مصاحبه به عمل آید. و معاینه جسمی و روانی صورت پذیرد.

برقراری ارتباط با بیمار روان پرخاشگر

مصاحبه باید در حضور یکی از مامورین امنیت بیمارستان باشد. و در اتاق معاینه باز گذاشته شود. و موقعیت بیمار نسبت به در طوری باشد که بیمار احساس نکند در دام افتاده است.

برخورد اولیه با بیمار باید صریح ؛ روراست ؛ گرم و علاقه مندانه باشد. و با پیشرفت مصاحبه بسته به وضعیت او تعدیل شود. صریح بودن ؛ صادق بودن ؛ آرام و غیر تهدیدگر بودن بسیار مهم است و این بیمار را متقاعد میکند که شما بر اوضاع کنترل دارید و میتوانید اقدام صحیح برای حفاظت او از آسیب به خود و دیگران انجام دهید .

درمانگر باید خود را به بیمار معرفی کند و بیمار را با نام خانوادگی صدا کند که نشاندهنده ی احترام و حفظ فاصله مناسب با او است . رابطه درمانگر با بیمار شدیداً بر آنچه که او باید بگوید یا نگوید تاثیر میکند . ازین رو بخش عمده مصاحبه شامل تکنیک گوش کردن ؛ مشاهده و تفسیر و دخالت به موقع برای جهت دادن یا قطع توضیحات بیمار است.

گاهی اوقات ممکنست بیماری بخصوص اگر کودک باشد خاموش بماند و جهت مصاحبه همکاری لازم نداشته باشد. گاهی اعتراض او از ارجاع اجباری اش به بیمارستان ناشی میشود. و گاهی هم ترس از سایرین و تنبیه برای گفتن حقیقت عامل خاموش ماندن اوست.

نوجوانان خاموش معمولاً در مقابل اجبار برای صحبت کردن مقاومت میکنند. و در لاک دفاعی فرو میروند و نمیتوان با با مقابله مستقیم آنها را به حرف آورد. جلب اعتماد بیمار و برخورد حاکی از درک کمک بهتری میکند. تلاش برای پیدا کردن علت خشم یا ترس آنها نتیجه بهتری دارد.

وقتی احتمال **abuse** (سوء رفتار جسمی یا جنسی) مطرح است نیاز به مصاحبه خاص است .

در مورد بیمارانی که همکاری ندارند می توان از روش های زیر استفاده کرد.

مثلاً به او گفت : این خوب است که انسان همه چیزش را به همه کس نگوید و فقط مسائلش را با کسانی که اطمینان دارد و میتوانند درکش کنند در میان بگذارد. ویا میتوان از ایشان سؤالاتی پرسید که فقط پاسخ آره یا نه یا سایر پاسخ های یک کلمه ای دارد. ولی اطلاعات مفیدی به ما میدهد.

جلب اعتماد بیمار بسیار مهم است رابطه با او باید صریح ؛ همدردانه و غیر تهدیدگر باشد.

در برخورد با همراهان که اکثراً نیز آشفته اند باید با حوصله بود و از همکاری آنان در تشخیص و درمان استفاده برد.

محرمانه بودن اطلاعات و حفظ اسرار بیمار باید مراعات شود. مگر در صورتی که جان فرد ثالثی در خطر باشد.

مداخلات پرستاری

= در زمانیکه رفتار خشونت آمیز بروز کرده است. نخستین اقدام تعیین علت آن است تا بر اساس آن در مان لازم انجام گیرد.